

Diemed. Idet der herefter for den, der første Gang udebliver fra Sessjonen, maa fastsættes anden Straf, har man tillige troet at burde foreslaae andre Straffe end de, der ere hjemlede i den gjældende Lovgivning, for dem, der gjentagne Gange gjøre sig skyldige i den heromhandlede Forseelse.

Efter ovennævnte Lovbestemmelse straffes den, der 2den Gang eller oftere uden lovligt Forfald udebliver fra Sessjonen, forsaavidt han er tjenstdygtig, med stadig Tjeneste i henholdsvis 1 eller 2 Aar længer end den sædvanlige Tjenestetid. Ligesom det imidlertid ikke er stemmende med den Aand, der gaaer igjennem de Rigsdagen forelagte Udkast til Organisationslove for Hæren og Marinen at anvende forlængt Tjenestetid som Straf, saaledes er der efter den i disse Lovudkast foreslaaede Fremgangsmaade med Hensyn til de Bærnepligtiges Uddannelse ingen passende Plads for dem, der i længere Tid end deres Jevnaldrende skulde holdes til Tjeneste. Det er ogsaa fra Hærens Standpunkt mindre ønskeligt, at de Personer, der udeblive fra Sessjonerne ofte i den Hensigt at unddrage sig Bærnepligtsbyrden og som saaledes i Almindelighed ville henhøre til de mindre gode Elementer i Hæren, holdes i længere Tid til Tjeneste end det er nødvendigt for deres Uddannelses Skyld.

Ministeriet har derfor troet at burde foreslaae, at Bøde- og Fængselsstraffe, hvilke Straffe de, der findes utjenstdygtige, efter Bærnepligtslovens § 18 nu ere undergivne, for Fremtiden ogsaa komme til Anvendelse paa dem, der ere tjenstdygtige. Man har ikke været blind for, at Anvendelse af Fængselsstraf for den heromhandlede Forseelse medfører den Ulempe, at Straffens Fuldbyrkelse ofte maa udsættes i længere Tid nemlig indtil den Paagjældendes Uddannelse er affuttet, men da den samme Ulempe for en Del klæber ved den forlængede Tjenestetid som Straf, har man ikke troet der ved at burde lade sig affrække fra at foreslaae Anvendelsen af Fængselsstraf. Idet man for den, der 3die Gang eller i Krigstid uden lovligt Forfald udebliver fra Sessjonen har foreslaaet Fængselsstraf uden nærmere Betegnelse af Arten, er man gaaet ud fra, at simpelt

Fængsel vel i Almindelighed maa ansees for en passende Straf for den heromhandlede Forseelse men at dog ogsaa Fængsel paa Bånd og Brød bør kunne anvendes, navnlig naar Forseelsen er begaaet i Krigstid eller den Paagjældende i meget lang Tid har undladt at melde sig og det derhos er klart, at han er udebleven i den bestemte Hensigt at unddrage sig Opfyldelsen af Bærnepligten.

Til § 5.

Da det er paatænkt at give alle udfrevne og indkaldte Bærnepligtige Erstatning ved Afkortning i deres hele Bærnepligtstid for den længere eller kortere Tid, de holdes til Tjeneste for deres Uddannelses Skyld, og da derhos de, som tildeles samme Vaaben eller Korps, ville blive holdte til Tjeneste i meget forskjellig Tid, kan der ikke længer være Tale om en bestemt Rækkefølge mellem de forskjellige Tjenestegrene efter deres Strengthed. Det maa derfor ansees nødvendigt, at det bliver fastsat i hvilken Orden de Bærnepligtige, der paa Sessjonen have erholdt Vedtegning om samme Tjenstydgtighed, efter deres Lodtrækningsnummere skulde tildeles de forskjellige Vaaben eller Korps, til hvilke samme Tjenstydgtighed udfordres, men den nærmere Bestemmelse herom træffes formentlig rettest ved kongelig Resolution. Jøvrigt ere de i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelser en ligesvem Følge af Bestemmelserne i Organisations-Lovudkastene.

Til § 6.

Saa vel i Forsvarskommissionens Betænkning som i Motiverne til Udkastet til Hærens Organisationsloven er det forudsat, at Nummerbytning bør tillades mellem dem, der have deltaget i Lodtrækningen, altsaa mellem dem, der paa Sessjonen ere fundne tjenstdygtige til Søværnet og andre af Hærens Vaaben og Korps end Infanteriet. Denne Tilladelse til Nummerbytning vil ikke alene have Betydning for dem, der maatte ønske at blive tildelte Infanteriet fremfor et af de særlige Vaaben, til hvilket de ere ansete tjenstdygtige, men ogsaa og maasse navnlig for dem, der maatte ønske at sikre sig at blive tildelte et bestemt